A°. 1841. N°. 14.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 21 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Raad van koloniën.

Wij meenden de laatste brochure van den heer KRUSEMAN, *Beschouwing der Kontrakten*, niet te mogen ter zijde leggen zonder eenig gewag te maken van eene belangrijke aangelegenheid, welke de geachte schrijver daarin heeft aangeraakt; de invoering namelijk van een *Raad van Koloniën.*

De heer KRUSEMAN merkt aan, dat bij de herziening der grondwet geene verandering gemaakt is in de bepaling dat de koning bij uitsluiting heeft het opperbestuur over de volkplantingen en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen. Volgens hem is de uitsluiting der Staten-Generaal van het bestuur der koloniale aangelegenheden zeer te regt gehandhaafd; naardien het, zijnes achtens, eene onmogelijkheid is om zonder in ambtsbetrekkingen in de Overzeesche Bezittingen van het Rijk te hebben verwijld, zich eenig denkbeeld te kunnen vormen omtrent de doelmatigheid of ondoelmatigheid van onderscheidene zaken, rakende het algemeen of eenig bijzonder gedeelte van het bestuur dezer gewesten, alsmede van de daarmede in verband staande uitgaven en ontvangsten.

» Vraagt men mij echter (zegt hij, bl. 12) of men in het belang van het Moederland en van de Overzeesche bezittingen, wijsselijk en voorzigtig heeft gehandeld met eene zoo groote magt aan den Koning te geven, alsdan schroom ik niet zulks ontkennend te beantwoorden. Niet omdat er bij mij eenig denkbeeld of eenig vermoeden bestaat, alsof de koning ooit misbruik zou willen maken van de magt hem bij de grondwet gegeven, neen, maar omdat de koning zijn mandaat *moet* overdragen aan een ander, namelijk aan den minister van Koloniën, die alzoo als het ware daadzakelijk is de *uitsluitende* opperbestuurder van de Overzeesche bezittingen, en men bij de grondwet niet heeft gezorgd, dat èn de koning èn de natie eenigen waarborg hadden dat van dat mandaat niet alleen geen *misbruik*, maar een goed en behoorlijk *gebruik* zou worden gemaakt."

Zoodanige waarborg zou de heer KRUSEMAN dan wenschen in een *Raad van Koloniën* te erlangen.

» Het is, vervolgt hij, in geenen deele voorzigtig, ja zelfs zeer gevaarlijk, om de belangen onzer zoo gewigtige Overzeesche bezittingen aan een eenig persoon toe te vertrouwen; in de eerste plaats, *omdat er niemand geboren is, die eene genoegzaam grondige kennis van alle takken van bestuur bezit om, als opperbestuurder, het licht en de ondervinding van anderen te kunnen ontberen*; ten andere, *omdat bekwaamheid geen waarborg is voor integriteit, en geen voldoende zekerheid verschaft dat niet soms algemeene belangen zullen worden opgeofferd aan de inzigten, de eigenliefde of het eigenbelang van den minister*; en ten derde, *omdat men niet zeker is altijd een bekwaam minister van kolonien te zullen kunnen vinden, terwijl het bovendien onraadzaam toeschijnt om door de inrigting van het opperbestuur over de kolonien, aan den minister het besef te geven van zijne onmisbaarheid.*

Onzes achtens *bevroedt* de heer KRUSEMAN de doelmatigheid ja, het hooge belang, van een Raad van koloniën, beter, dan hij die *uitdrukt*; en wij meenen dit daaraan te moeten wijten, dat Zijn Ed. meer als Indisch ambtenaar, als bekwaam oeconomist dan wel als constitutionele staatsman de aangelegenheid beschouwde. De geachte schrijver duide ons deze aanmerking niet ten kwade; zij strekt geenszins tot vermindering zijner verdienste als ambtenaar; wij zouden ze slechts tegen hem willen doen gelden, bijaldien hij als staatsman optreden wilde. — Een *Raad van Koloniën* behoeft niet ingesteld te worden » omdat niemand *het licht en de ondervinding van anderen, in alle takken van bestuur, kan ontberen;*" want ook zonder *Raad van Koloniën* kan en zal de minister, zoo hij een verstandig man is, ten aanzien van veel punten anderen raadplegen, en diegenen raadplegen, welke hem, de bevoegdste raadgevers of inlichters schijnen, niet welke den vorst of zijnen voorganger, wie weet hoe lang geleden, het geschikst ter raadpleging voorgekomen zijn. De bedoelde *Raad* moet ook niet worden ingevoerd *omdat men niet altijd zeker is een bekwaam minister van koloniën te zullen kunnen vinden;* want men is evenmin zeker altijd *bekwame Raden* te zullen vinden; terwijl men bovendien aannemen moet dat steeds de bekwaamste man voor het koloniale vak tot *minister* zal worden benoemd. De onderstelling dat de koning *bekwame raden* zou benoemen om een' *onbekwamen minister* niet al te nadeelig te maken, schijnt tamelijk ongerijmd. Den *Raad* in te voeren *ten einde den minister niet het besef te geven van zijne onmisbaarheid* schijnt ons ook de bedoeling niet. Immers om eenen *geschikten Raad* te kunnen bezitten moet men eerst *geschikte personen* hebben; zijn er nu *geschikte personen* (om den minister te vervangen) aanwezig, zoo kan de minister evenmin het besef hebben van zijne onmisbaarheid, hetzij die personen den titel voeren van Raad van koloniën of niet. Een Raad van koloniën, gelijk de heer KRUSEMAN dien voorstelt, schijnt ons niet meer beteugeling of *pépinière* van ministers van koloniën, dan eene Rekenkamer (altijd volgens onze pseudo-constitutionele instellingen) eene beteugeling of pépinière van ministers van financiën was.

Zal een *Raad van kolonien* van wezenlijk nut zijn, zoo moet vooreerst de minister in waarheid verantwoordelijk wezen. Is hij dit niet, is hij dit niet anders dan bij onze gewijzigde grondwet, naar het heet, bepaald is, zoo zal de Raad ook niets beteekenen. Ten tweede moeten de leden van den Raad mede verantwoordelijk zijn.

Elk lid van denzelven moet verantwoordelijk zijn niet alleen voor het advies 't welk hij gaf, maar ook voor zijn zwijgen.

Wat toch zou het beteekenen, te bepalen dat de Raad over alle belangrijke zaken dient te worden gehoord? indien de minister het na kan laten, gelijk zoo menige minister zoo menige grondwettige bepaling naliet. Neen, eerst gezorgd voor de onafhankelijkheid der leden van den Raad; dan hen verantwoordelijk gesteld zoo wel voor hun zwijgen als voor hunne adviezen omtrent groote koloniale belangen. Elk lid van den Raad moet de bevoegdheid hebben om zijn advies te geven, ook als de minister het hem niet vraagt. Wij stellen ons den Raad van koloniën voor als een breidel van den minister die zich, onder welk voorwendsel of ten believe van wien ook, ongrondwettigheden mogt veroorloven; van den minister die, hetzij uit onkunde, hetzij uit overijling, hetzij uit vooringenomenheid met het een of ander stelsel, maatregelen mogt willen nemen, van wier wettigheid of nut hij geene voldoende overtuiging bezit. Dan behoort een lid van den Raad van koloniën zijn advies, geschreven en geteekend, te kunnen inleveren, aan den minister, aan den koning, aan de Kamer; dan behoort het lid van den Raad, die zulks niet deed, als medepligtig aan de daad des ministers te worden beschouwd, en er mede strafbaar voor te zijn, niet alleen, maar er voor te worden gestraft. Doch, goede hemel, wat utopiën van constitutionaliteit, van wettigheid en volksgeluk, in een land van knoeijerij en ijdel gebabbel, als het onze!

Maar het geldt de koloniën, en — dit zijn wij volkomen eens met den heer KRUSEMAN — van zijne koloniën hangt thans Nederland af. Zoo ver heeft men ons onder de regering van WILLEM I gebragt. Dit waren de vruchten van de *vaderlijke* regering eenerzijds, en het *vertrouwen*, het gerekt geduld en het onderworpen geloof der Kamer, aan de andere zijde. Met de koloniën ligt ons krediet, en Nederland in een poel van schulden en verwarring. Het kan dus geoorloofd, het kan iets anders dan vroome wenschen zijn, tot Nederlanders te spreken over maatregelen van koloniaal behoud. Wil men ook ten dezen flaauwhartig wezen, ook ten dezen tot het einde toe de rust zijner lafheid stellen boven het heil van zijn land en zijn kroost, — het zij zoo. Men late verder alles over aan de » Vertegenwoordiging " die 's lands belangen zoo energiek vertegenwoordigde tijdens de regering welke men thans de *oude* noemt; men beruste in de wijsheid der » ervaren ambtgenooten" van den nieuwen minister van financiën, aan wien men reeds weder nieuwe schuldvermeerdering, nieuwe opcenten dankt; men vertrouwe op de adviezen der *schepenen* van 's Gravenhage!

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

Odessa, 24 dec. De geheele artillerie en verscheidene andere wapenkorpsen, die in den loop des zomers te Odessa naar Sebastopol ingescheept werden, zijn grootendeels hier teruggekeerd, om zich weder te vereenigen met de afdeelingen waartoe zij behooren.

(*Allg. Zeit.*)

— Aan de *Kölnische Zeitung* schrijft men uit Elbing 9 jan.: Reizigers, die uit Polen komen, berigten dat niet alleen te Warschau, maar in het geheele koningrijk Polen, vooral in deszelfs westelijke streken, talrijke Russische troepen verzameld zijn. Aangaande het doel dier groote vereeniging van strijdkrachten, heeft men tot nog toe niets vernomen.

ZWITSERLAND.

Solothurn, 13 jan. Sedert eenige dagen is de stemming in ons kanton veel rustiger geworden. De kraan-

tige maatregelen der regering, als ook het bondgenootschappelijk toezigt der naburige kantons, Bern, Aargau en Bazelland hebben als een electrieke slag op ons volk gewerkt. Velen, die onzeker waren welke partij zij kiezen zouden, werden voor de regeringspartij gestemd, vermits zij bij haar eene kracht ontwaarden, die des te meer uitkwam, als hare aanhangers in de ambtschappen rustiger waren. Van deze zijden hadden er geene zamenscholingen of aanhitsingen plaats, maar ieder wachtte de militaire maatregelen der regering gerust af. Gisteren viel er bij de stemming over de staatsregeling niets bijzonders voor. Tot nog toe schijnt de meerderheid gunstig voor de staatsregeling. Er zijn, wel is waar, gemeenten die eenstemmig verwerpen, maar ook die eenstemmig aannemen. (*N. Zurich. Z.*)

OOSTENRIJK.

In een brief uit Weenen, voorkomende in de Augsburger *Allgemeine Zeitung* leest men omtrent de Oostenrijksche pers het volgende: Op het veld der letterkunde is in de laatste maanden weinig belangrijks te noemen. Ik zwijg natuurlijk van de prullen, die ieder half jaar regelmatig over Oostenrijks toestand verschijnen, als b. v. *Oostenrijk in het jaar 1840, door een staatsman.* Oostenrijk is niet zoo, en het boek is door geen staatsman geschreven. Intusschen wordt ook ditmaal de Weener literatuur zeer verdienstelijk vertegenwoordigd door *Hammers Geschichte der goldenen Horde*, en *Hügels* prachtwerk *Kaschemir und das Reich der Sieks.* Onder de Oostenrijksche dichters bekleedt *Grillparzer* nog steeds de eerste plaats. Bij *Klang* is de derde uitgave van *Dya Na Sore* ter perse. Het is verblijdend dat onder de ephemeren des dags zulke gaven hare waarde behouden. Het nieuwe jaar heeft, voor zoo veel mij bekend is, het getal onzer tijdschriften vermeerderd noch verminderd. Onder deze blijft het *Wiener Zeitschrift* van den heer *Withaner*, ofschoon niet het meest verbreide, toch het degelijkste.

ENGELAND.

Londen, 15 jan. ('*s avonds*). Alle toebereidselen worden tot de opening van het parlement gemaakt. Het adres in antwoord op de troonrede zal bij de pairs door den hertog *van Boxburghe*, bij de gemeenten door lord *Brabazon* worden voorgedragen.

— Zie hier eene vergelijkende opgave der inkomsten van dit land en Frankrijk, volgens de begrootingen voor 1840, in franken berekend.

	Engeland.	Frankrijk.
Tolregten	493,858,500	168,195,000
Zegelregten	165,897.550	225,150,200
Accijnsen	314.384.300	230.720.000
Directe belastingen . . .	98,661,100	392,764,951
Posterijen	11,025,000	45,188,000
Kroongoederen	4,187,500	
Openbaar onderwijs . .		4,165.500
Verschillende posten . .	4.942 900	11,308,900
Leeningen en terugbetalingen	26,113,000	
Buitengewone middelen .		57,255,632
Wateren en bosschen . .		34,577.292
Totaal . .	1,118 600,000	1,184,523,365

— De meeste onzer bladen, en bovenal de *Times*, blijven een schamperen toon tegen Frankrijk voeren, en weinig vertrouwen stellen in den tegenwoordigen gematigden gang van zaken van het rijk. Het ontwerp ter versterking van Parijs vervult hen met spijt. De *Times* spot daarover voortdurend, meent dat in den tijd van een paar uren in eene zóó uitgestrekte verdedigingslijn op 20 plaatsen bres kan geschoten worden; dat het schijnt, dat de heer *Thiers* een slechte nabootser van *Vauban* is, enz.

— Men is reeds eenigen tijd bezig de grondslagen van de nieuwe beurs te leggen. Eergisteren is een deel van het nog staande bovenwerk, tengevolge van de vorst, en uit gebakken steen bestaande, ter neder gestort. Als door een wonderwerk heeft niemand daardoor letsel bekomen en heeft de geledene schade zich tot de daken enz. der overstaande woningen bepaald.

— In de jongste zeevaarttijdingen komt voor, dat op 1 graad zuider-breedte en 19 graad wester-lengte eene zandbank is ontdekt, welke juist in de vaart ligt van huiswaarts keerende Oostindië-vaarders, die St. Helena hebben aangedaan. *Horsburg* maakt geenerlei gewag van die bank, die zich ook niet door donkerder water aankondigt.

FRANKRIJK.

Parijs, 16 jan. De *Constitutionel* verhaalt, dat een onzer ambassadeurs, bij eene der mogendheden, teekenaars van het traktaat van 15 juli, een brief geschreven heeft, waarin gezegd wordt, dat de indruk, welken het ontwerp van wet tot versterking van Parijs algemeen buiten 's lands maakt, van dien aard is, dat ieder Franschman, die daarvan getuige is geweest, voorzeker een tegenstander van dezen grooten staatkundigen maatregel zijn kan. — Terwijl de *Moniteur Parisien* op dit artikel zinspeelt, voegt dat blad er bij, dat niemand anders daarmede kan bedoeld zijn dan de heer *Bresson*, onze ambassadeur te Berlijn. — Ook de *Presse* maakt van een en ander gewag, en voegt er bij, dat het geene de minste bevreemding kan baren, dat de heer *Bresson* zich op die wijze heeft uitgedrukt, alzoo hij, van al de ambassadeurs bij de groote mogendheden, de eenige is, die openlijk zijne goedkeuring aan de staatkunde van het kabinet van 1 maart gehecht heeft. — De briefschrijver bepaalt vooral onze aandacht bij de woorden, waarmede de *Presse* dat artikel besluit: » Eene zaak is zeker, dat overal elders, in Europa, de dwaze en hoogstkostbare uitgaven, welke wij voor de versterking van Parijs gaan maken, met de grootste onverschilligheid wordt aangezien. Die vreemdelingen, welke jegens ons kwalijk gezind zijn, ondervinden, ter zake dier versterking, geene ontzetting, maar integendeel vreugde." Hierop gaat de briefschrijver voort: Men behoeft dus niet te vragen, of de *Presse voor* of *tegen* de versterkingen gestemd is, en daaruit kan men besluiten, zoo als ik reeds gezegd heb, dat het hof en het ministerie, beiden, tegen dat ontwerp zijn ingenomen, wat ook daaromtrent, door deze of gene ministeriële bladen gezegd wordt, die, voor als nog, het niet wagen daarvoor openlijk uit te komen.

— Men leest in den *National*, in toespeling op de tijdingen uit Engeland ontvangen: — de Engelsche dagbladen brengen ons heden eene tijding, die ons moeite kost voor ernst op te nemen. De nieuwe coalitie, — wie kan zulks gelooven? — zou de onbeschaamdheid hebben om als middelaar bij den sultan op te treden, om van Z. H. edelmoedigheid te verkrijgen, dat de heerschappij der Franschen over Algiers plegtiglijk erkend werd. Deze gunst zou dan de belooning zijn van de lafhartige wijze, waarop wij èn Egypte èn *Mehemed-Ali* hebben prijs gegeven; dit zou dan de gunst zijn, welke men het ministerie, dat alles voor den vreemdeling opoffert, aanbiedt, voor zijne toetreding tot het tractaat van 15 juli, en tot deszelfs verderfelijke uitkomsten. Een zoodanige smaad zou de kroon opzetten aan de schandelijke rol, welke eene vreesachtige staatkunde, tot nog toe zonder voorbeeld in onze geschiedenis, ons in de Oostersche kwestie heeft doen spelen.

Indien een zoodanige stap werkelijk gedaan ware, zou zulks op nieuw bewijzen, dat de vereenigde mogendheden besloten hebben, ons op elke mogelijke wijze te beleedigen. Er is eene soort van bescherming, nog hoonender dan de beleediging zelve, en deze smaadvolle bescherming schijnt men ons te willen schenken. Nu is het Engeland, dat voor ons de gunst vraagt, dat men ons onze overwinningen in Algiers niet ten kwade duide; van welke mogendheid vraagt Engeland die gunst voor ons? Hemel! van den sultan! . . . . . Wat zal ons nu verder gebeuren? Welligt zal het Duitsche verbond ons eerlang kennis geven, dat het ons wel in het vreedzame bezit van Lotharingen en den Elzas wil laten. Wanneer zullen dan al die vernederingen ophouden? Wanneer zal dan toch het Fransche volk zich den naam, dien het draagt, herinneren?

— De aankomst van den Engelschen post te Calais is door een droevig voorval gekenmerkt geworden. Doordien het paketvaartuig, wegens het slechte weder, Calais niet kon aandoen, ging eene boot naar buiten om de brievenmaal over te nemen: op den terugtogt is deze sloep, welke 11 personen aan boord had, in de branding omgeslagen en hebben 8 menschen het leven verloren; de brievenzak is aan het strand opgevischt en de brieven zijn geheel doorweekt bij ons ontvangen. Gansch Calais verkeert in verslagenheid.

— De dagbladen en brieven uit Madrid van 10 dezer doen vermoeden, dat de zaak der Douro-scheepvaart niet zoo nabij de schikking is als men had gemeend. De hertog *della Victoria* trekt aanzienlijke strijdkrachten bijeen. Hij zal zich aan het hoofd stellen van die troepen, welke op de grenzen van Portugal zullen blijven tot op het verstrijken van den termijn, dien men aan het Portugesche gouvernement heeft gegeven. In geval van een niet voldoend antwoord, zullen drie Spaansche armee-korpsen tegen Lissabon, Oporto en Santarem oprukken. De troonsaanspraak van donna *Maria* is verre van de gemoederen in Spanje te hebben bevredigd. De tijdingen uit Lissabon doen ook zien, dat men het volk tegen de Spanjaarden tracht te verbitteren. Het is te hopen, dat desniettemin de bemiddeling van Engeland er in zal slagen om te beletten, dat de zaken zich verwikkelen en de gemoederen tegen elkander worden opgezet. Men gelooft niet, dat de rust ernstig gevaar zal loopen. Het regentschap heeft op alles de oogen open.

BELGIE.

Brussel, 16 jan. De kamer van afgevaardigden heeft gisteren de beraadslaging over de artikelen van het budget van binnenlandsche zaken aangevangen. De eerste post, het traktement van den minister, ten bedrage van 21.000 fr., is aangenomen. De tweede voor traktementen van ambtenaren etc., heeft eene vermindering ondergaan van 3,350 fr. en is thans op 105,450 fr. gebragt. De onkosten voor het materiëel, voor onderstand en pensioenen, en voor het beheer der provinciën uitgetrokken, zijn zonder eenige wijzigingen goedgekeurd.

Brussel, 17 jan. De verwoestingen, die den hoogen waterstand van de Senne heeft te weeg gebragt, zijn van alle kanten allerbedroevendst, vooral wat de gemeente in den nabijheid der hoofdstad betreft. Intusschen rekent men zich gelukkig, dat het water sedert heden ochtend meer dan een voet is gevallen. Men verneemt intusschen de volgende bijzonderheden: te St. Jans Molenbeeke zijn 150 huizen geheel overstroomd, zoo men wil, dewijl de regering der hoofdstad had geweigerd de sluizen te openen; te Cuneghem zijn een aantal muren, die de eigendommen van elkander scheiden, omvergeworpen. In den afgeloopen nacht had men eene dienst van reddingsbooten georganiseerd; ook is aan de bewoners van Laeken bevel gegeven, zich zelven in veiligheid te stellen tegen de overstroomingen van de Senne.

Te Hall is het water merkelijk gevallen. Aan de genomene voorzigtigheidsmaatregelen heeft men het te danken, dat de spoorweg niet overstroomd is, gelijk in 1839; de dienst van dien weg heeft zelfs geene vertraging ondergaan.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 18 jan. Bij koninklijke besluiten zijn goedgekeurd de algemeene provinciale begrootingen over 1841, van Noord-Braband, Utrecht, Noord Holland, Zuid-Holland, Groningen, Vriesland, Overijssel en Drenthe, met bewilliging in de heffing der daarbij voorgedragen buitengewone opcenten, namelijk voor Noord-Holland van twee en voor Zuid-Holland van één, op de hoofdsom der grondbelasting van de gebouwde en ongebouwde eigendommen en op het personeel, tot dekking eener daarbij bedoelde geldleening en tot bijdrage in de kosten voor de droogmaking van het Haarlemmermeer; voor Groningen van acht op de hoofdsom der gebouwde, zeven der ongebouwde eigendommen en drie op het personeel; voor Vriesland van vier op de hoofdsom der grondbelasting van de gebouwde en ongebouwde eigendommen, en van twee en een half op het personeel, ter voorziening in de rentebetaling eener bij besluit van 19 october 1826 geautoriseerde geldleening, van een op de grondbelasting der gebouwde en ongebouwde eigendommen, van een halve op het personeel, van negen op de rijks-belasting van het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, van twaalf op de plaatselijke belasting op den wijn en eene eigene provinciale belasting op het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, hetwelk buiten de provincie zal zijn veraccijnsd en alzoo wordt ingevoerd; en voor Drenthe van twee op de hoofdsom der grondbelasting op de gebouwde en ongebouwde eigendommen en op het personeel, tot bekostiging der buitengewone herstellingswerken aan de Vollenhovensche en Hasselter dijken, van twee op genoemde hoofdsommen, tot creatie van een fonds ter bekostiging van den aanleg van kanalen, en van twee op gedachte hoofdsommen, tot vinding der bijdrage voor de kosten van opbouw eener nieuwe gevangenis.

— Indien men de loopende geruchten gelooven mag, zou Z. M. zich thans ook onledig houden met het zamenstellen eener commissie tot herzieuing der tegenwoordig bestaande wetten op het stuk der nationale militie en der schutterijen.

— Uit de ontvangen *Javasche Couranten* blijkt; dat jhr. *Johan Christiaan Goldman*, oud vice-president van den raad van Neerlands-Indië, den 8sten september 1840 in den ouderdom van ruim 74 jaren, in de residentie Bantam is overleden. Te Dresden geboren en van rang tot rang opgeklommen, was hem in april 1836 bovengenoemde hooge betrekking opgedragen, die hij tot den 27sten april 1839 waarnam, tot dat hij, bij koninklijk besluit, onder toekenning van pensioen, daaruit eervol ontslagen en tevens tot den Nederlandschen adelstand verheven is.

Groningen, 19 jan. In den *Tolk der Vrijheid* van heden leest men het volgende:

»Zijn er dezer dagen veelvuldige klagten aangeheven over de *meerdere* geldverspilling, door de tractementen nog *meer* te verhoogen, — als eene nieuwe bijdrage hiertoe kan strekken het volgende artikel, ons geworden van een' geëerden inzender uit Assen.

»» Daar er van alle kanten aangedrongen wordt op de invoering van bezuinigingen, bij de verschillende takken van administratie hier te lande, ten einde de drukkende belastingen, waaronder de natie als het ware verkwijnt, te doen afnemen, des te onverklaarbaarder is het, hoe men er heeft toe kunnen geraken, het jaarlijksch tractement, (in evenredigheid van de werkzaamheden, aan die ondergeschikte betrekkingen verknocht, reeds zeer aanzienlijk,) van eenige ambtenaren bij het provinciaal bestuur van Drenthe, als nog te verhoogen, zoo als daar zijn:

1.) Dat van den heer *F. H. v. D.* bedragende voor den 1sten januari jl. (hieronder niet begrepen de emolumenten) . . . . f 1500
is sedert dien tijd vermeerderd met . » 150

2.) Dat van den heer *G. S.* bedragende voor den 1sten januari jl. (hieronder niet begrepen de emolumenten) . . . . f 1300
is sedert dien tijd vermeerderd met . » 150
voorts is deze heer magazijnmeester-controleur van het buitengewoon zegel, waaraan verbonden is een jaarlijksch inkomen van pl. m. . f 350

3.) Dat van den heer *J. S. M.* bedragende voor den 1sten januari jl., (hieronder niet begrepen de emolumenten) . . . . f 1200
is sedert dien tijd vermeerderd met . . » 100
genietende die heer jaarlijks daarenboven » 150
voor het werk der verificatie van gemeente-opcenten op de dranken.

Deze handelwijze veroorzaakte dan ook eene sterke afkeuring hier ter plaats; terwijl wij vermeenden aan dezelve publiciteit te moeten doen erlangen, waartoe uw onafhankelijk en vaderlandslievend dagblad ons allezins geschikt voorkwam.

Assen, januarij 1841.

Eenige uwer mede-geabonneerden.'' "

Arnhem, 20 jan. Wij vernemen dat eerlang nieuwe muntstukken, met de beeldtenis van WILLEM II, in omloop zullen worden gebragt. Men heeft opgemerkt dat de nieuwe koning een' anderen weg uitziet dan zijn voorganger. *Boni ominis sit.*

— Uit 's Gravenhage meldt men ons dat Z. M. *Willem Frederik*, graaf *van Nassau*, officiële aanzegging heeft doen geven van zijne aankomst te 's Gravenhage in den loop der maand maart.

— Volgens de jongste hier bekend gewordene riviertijdingen is de Waal geheel open, doch de Beneden-Rijn en Lek, boven en beneden Eck en Wiel, nog door het ijs gestopt. Het overloopen der dijken wordt door opkistingen verhoed, en daar het weder kalm blijft en er dus geen golfslag plaats heeft, hoopt men voor dijkbreuken bewaard te blijven.

Mengelwerk.

Financiële beschouwingen.

ONZE VOORSTELLEN TOT VERBETERING, DOOR HET *ALGEMEEN HANDELSBLAD* VERDEDIGD. RECLAMATIE TEGEN EENIGE ONGEPASTE BIJVOEGINGEN. SCHOONE WAARHEDEN IN HET *HANDELSBLAD*. DESZELFS INCONSEQUENTIE.

II.

(*Ingezonden. Zie n°. 13.*)

Uit het in ons laatst artikel vermelde, laat zich gereedelijk het volgende opmaken: Het *Handelsblad*, dat in *ingezonden stukken*, meestal *op de vierde bladzijde* geplaatst, op onwederlegbare wijze betoogt, dat ten allen tijde aansprakelijkheid der bewindhebbers in ons land bestaan heeft, verklaart in deszelfs *eigene stukken*, *op de eerste bladzijde*, dat die aansprakelijkheid volstrekt niet mag worden in praktijk gebragt, dat daaruit groote verwarringen zouden kunnen ontstaan. Het spoort veeleer de vertegenwoordiging aan om, de ledige kassen van het amortisatie-syndicaat, deszelfs f 143,600,000 schulden, de kleine pretensie der handelmaatschappij, het zoogenaamde te-kort van f 34,006,464.85, alsmede de nog onbekende te-korten (gelijk die bij de regeling van het muntwezen, de Surinaamsche bank, waarvan de gelden ook opgemaakt schijnen te zijn, enz. nog zullen blijken) slechts als zoo vele *faits accomplis* te beschouwen; zonder zich in het minst daarom te bekreunen wat uit al deze millioenen is geworden, of het opgegeven te-kort ook wezenlijk bestaat, wie de krediteuren zijn die zoo ligtzinnig hun geld aan ministers hebben vertrouwd, wetende of althans kunnende onderstellen, dat deze zonder wettelijke bepalingen handelden, enz. — Hetzelfde *Handelsblad*, dat onuitputtelijk is in zijne jeremiaden over de rampen, waartoe het schier blinde vertrouwen in de zoogenaamde oude regering heeft geleid — klaagliederen, die ook door duizende belastingpligtigen met gebroken harte worden aangeheven — preekt bij alle gelegenheden vertrouwen jegens de zoogenaamde nieuwe regering, dat is: de oude regering, verminderd met den persoon van den grijzen VAN GENNEP, die eene verhooging der opcenten deed vooruitzien, en vermeerderd met den persoon van den jeugdigen heer ROCHUSSEN, die deze verhooging van opcenten werkelijk daarstelde; verminderd met eenen minister, die als de levendige vertegenwoordiger van het schulden-stapelingstelsel is te beschouwen, en vermeerderd met eenen minister, die den lande nieuwe vijf percents leeningen in het jaar 1841 en 1842 zal schenken, terwijl geen andere staat in Europa, zelfs van top tot teen gewapend, gelden tegen dien hoogen maatstaf van rente opneemt. (1)

Aan deze nieuwe regering wil het *Handelsblad* de beslissing laten over de vraag: of in de uitgaven, gelijk dezelve thans bestaan, zal kunnen worden voorzien; dan wel, of het bankroet van den staat zal moeten worden verklaard.

Zóó onvoorwaardelijk onderwerpt, zelfs in staten, waar eene gestrenge censuur heerscht, de drukpers hare gevoelens niet aan de regering; — zij zwijgt, en dit zwijgen is soms veelbeteekenend. En de drukpers in Nederland, die eenmaal door geheel Europa om hare onafhankelijkheid beroemd was, zoude zich slaafsch aan de gemoedelijke overtuiging van eenen minister onderwerpen, waar de hoogste belangen der tegenwoordigheid en toekomst op het spel staan!

In vele kernachtige vertoogen van het *Handelsblad* zelf, in andere dagbladen en bijzondere financiële verhandelingen, in rekesten aan de Tweede Kamer, door leden der Staten-Generaal en anderen werd de mogelijkheid van aanzienlijke bespraringen aangewezen; ja, door de zoogenaamde oude regering waren deze toegezegd, uit naam van den koning plegtig beloofd. — In de eerste plaats behoort derhalve te worden onderzocht: of *de uitgaven van den staat op die hoogte moeten gehouden worden, gelijk dezelve thans bestaan*; eene vraag, die door elken onpartijdige ontkennend zal worden beantwoord, al heeft ook de heer ROCHUSSEN verklaard: »dat hij der waarheid te kort zou doen, zoo hij het uitzigt opende, dat op de staatsuitgaven belangrijke bezuinigingen mogelijk zijn;'' al heeft ook een der dienstwillige dagbladen der hoofdstad bevestigd: »dat op een budget van f 36,815,403.82½, na aftrek van het rentebezwaar, niet veel te zeggen valt, ten zij men de grondwet op nieuw ging wijzigen, en bij voorbeeld eenige proviale geregtshoven afschafte.''

Geene wijziging der grondwet is noodig, om bij voorbeeld de uitgaven van het departement van oorlog van twaalf op tien, of zelfs op acht millioen te reduceeren. Wij vreezen niet het verwijt van radicalismus, waartoe dit laatste cijfer de *Avondbode* en zijne collega's zal aansporen; want eene gemoedelijke en gezette overweging van den tegenwoordigen politieken stand van Europa heeft ons tot de overtuiging geleid, dat het, althans voor staten van den tweeden of derden rang, niets dan ijdele verkwisting is, wanneer zij meer voor hare militaire magt besteden, dan tot handhaving der inwendige rust en orde en tot bewaking der grenzen volstrekt noodzakelijk is. Ja zelfs staten *van den eersten rang* bereiken niets door militaire magtsontwikkeling, omdat, ter eere van de menschheid, de internationale betrekkingen niet meer door het ruwe geweld der wapenen, maar door het gemeen overleg der groote mogendheden geregeld worden, omdat gelukkiglijk de tijd voorbij is, waar bij de wet voorschrijft, wiens tallooze benden het best het moorden, branden en plunderen verstaan. — Heeft Nederland gunstiger voorwaarden van scheiding van België verkregen, omdat het gedurende eene reeks van jaren duizende zijner zonen in de volle kracht van het leven aan akkerbouw, handel en nijverheid ontrukte, schatten aan de instandhouding eener groote legermagt besteedde? Of heeft MEHEMED-ALI, door dat hij de rekruteering in de hem onderworpen landen op eene ongekende hoogte dreef, zich in het bezit van Syrië, Kandië enz., of, met alle zijne schepen, in het bezit der tot hem overgeloopen Turksche vloot kunnen handhaven? Of heeft de heer THIERS, door dat hij de Fransche armée tot op 600,000 man bragt en met nog 3 à 400,000 man dreigde te vermeerderen, millioenen franken aan krijgs- en fortificatie kosten besteedde, en eene vrij algemeene opschudding of geestdrift wist te weeg te brengen — heeft hij met al die inspanningen ook slechts een duim gronds meer voor zijnen bescherming in het Oosten mogen verwerven, dan hem ook bij het traktaat van 15 julij was toegekend? En men kan niet zeggen: indien hij, THIERS, minister ware gebleven, zou de uitkomst misschien gunstiger geweest zijn; want hij zelf heeft begrepen, in de bekende nota van 8 october niet meer te moeten vorderen, dan de overige mogendheden altijd hadden toegestaan.

Nergens, in geen geval, heeft de wapening der partij, die het waagde, Europa te trotseren, eenig voordeel verschaft; meestal heeft het de partij zelve benadeeld.—

Men kan het niet dikwerf genoeg herhalen, dat, met betrekking tot het staatkundige, het lang verledene niets voor het tegenwoordige bewijst. In vroegere eeuwen zou het Fransche kabinet, steunende op 600,000 bajonetten in active dienst, en het drie dubbeld getal nationale garde in *reserve*, aan de wereld wetten hebben voorgeschreven. Thans heeft men integendeel schier den spot daarmede gedreven. Te Londen heeft het publiek de tooneelstukken toegejuicht, waarin de rodomontaden de Franschen met bijtenden scherts worden gehekeld: in Duitschland heeft men liedjes gedicht, en van den Rijn tot aan de Elbe en Donau hebben de Duitschers gezongen: *Sie sollen ihn nicht haben*, *den freien deutschen Rhein!*

Overigens is het een merkwaardig kenteeken van den geest van onzen tijd, 't welk een lied van zoo weinig dichterlijke waarde en van *zuiver conservatieven inhoud* zoo veel bijval vinden, ja schier geestdrift verwekken kon. Men begrijpt, dat verzen, als: *Allons, enfants de la patrie, marchons!* de Franschen in verrukking bragten; men begrijpt, hoe, vijfentwintig jaren geleden, het hart der diep vernederde Duitschers ontgloeide bij den slagroep: *Vorwärts, Ihr Preussen, eurem König nach!* en het woord: *Nach Paris!* duizend echos vond. Met geen schooneren titel wist men den held des dags (BLUCHER) te vereeren dan: MARSCHALL VORWÄRTS. Doch in onzen tijd van effecten, aandeelen van spoorwegen en *Asphalt van Seyssel*, schijnt men aan geene andere uitbreiding dan die van het materiële vermogen te denken; vooral wil men *het bezit handhaven*.

Men mag glimlagchen om deze kleingeestige rigting onzer eeuw — die evenwel tot groote uitkomsten leidt — doch ontkennen kan men dezelve niet.

Een tegenhanger tot BECKER's *conservatief lied* is de *versterking van Parijs*, der hoofdstad, waar alle schatten van het schoone Frankrijk opgestapeld zijn — ook een *conservatieve* maatregel. ALEXANDER, CAESAR, KAREL DE GROOTE, NAPOLEON hebben hunne eigene hoofdsteden niet bevestigd; zij hadden het wereldverslindend oog op de hoofdsteden hunner vijanden gerigt. X. X.

(*Vervolg hierna.*)

(1) Ten bewijze, dat de zoogenaamde nieuwe regering minder op leeningen gesteld is, heeft men willen aanvoeren, dat de *tweede serie* van obligatiën ten behoeve der droogmaking van het Haarlemmermeer, waarvan, ten gevolge der bestaande wettelijke bepalingen, de uitgifte *op een januari 1841* had mogen geschieden, *eerst op vijftien januari* is in omloop gebragt. — Men schijnt voorbij te zien, dat er reeds op *vijf januari* een gedeelte heeft moeten worden gestort.

Engelsche bijdrage ter beoordeeling van het verdrag tusschen Nederland en de staten van het Duitsche tolverbond.

(Uit de Augsburger *Allgemeine Zeitung*.)

Londen, 27 dec. In het berigt, hetwelk den 21sten juni aan het parlement over de voortbrengselen der Oostindiën gegeven werd, (papieren van het Lagerhuis n°. 527) komt onder anderen voor de meening van zekeren heer MACQUEEN, planter en bank-directeur in Jamaïca, over het gevaar, hetwelk Engeland te duchten zou hebben van een handelsverdrag tusschen Duitschland en Brazilië of Cuba. Dezelve verspreidt eenig helder licht over de goede inrigting van het verdrag tusschen Duitschland en Holland, en ik wil ze u daarom teruggeven in denzelfden vorm, waarin zij aan de commissie van het parlement voorgedragen werd.

Vraag der commissie: Hebben de Westindiën de grootste moeijelijkheden der emancipatie overwonnen?

»Geenszins; want zij worden nog bedreigd door een groot gevaar van wege den vreemden suiker. Wij staan tegenwoordig niet meer in dezelfde betrekking tot den Braziliaanschen handel als voor 20 jaren. Brazilië neemt jaarlijks voor 3,000,000 p. st. aan Engelsche

waren, en wanneer wij een handelsverdrag met hetzelve zullen willen sluiten, dan zal het verlangen, en met regt verlangen, dat wij deszelfs suiker op dezelfde voorwaarden overnemen, als het onze waren toelaat; zoo niet, dan zal het onze waren met gelijke extra-regten belasten. Wij zouden geen regt van klagen hebben; doch wanneer wij het doen, zoo rigten wij de West-indiën te gronde; als wij het niet doen, en zij een extra-regt op onze waren heffen, dan bederven wij onze fabrieken. Ik heb dikwijls getracht de ministers van dezen toestand der zaken te overtuigen."

Vraag: Hoe kan Engeland dit gevaar ontkomen? » Het is niet gemakkelijk en ik weet niet hoe het hetzelve vermijden zal."

Vraag: Kan Oostindische suiker niet met Braziliaanschen en Spaanschen concurreren? — » Neen! want een morgen gronds in Cuba en Porto-Rico levert zoo veel op als zes in de Oostindiën; en, Brazilië verkeert tegenwoordig in een' geheel anderen toestand, en kan voorwaarden bedingen, die het voor 20 jaren niet kon bedingen, dewijl het toen zijne waren niet van ergens elders kon erlangen."

Vraag: Wie zijn onze voornaamste mededingers in Brazilië? » Inzonderheid Duitschland.'

Vraag: Kan Duitschland eene aanmerkelijke hoeveelheid Braziliaanschen suiker gebruiken? » Ik hoor dat het tegenwoordig in onderhandeling is over een verdrag met Brazilië. Ik ben welligt slecht onderrigt, en zoude mij gelukkig rekenen, zoo de uitslag bewees dat ik mij bedrogen hadde; maar hoe meer ik over de zaak nadenk, zoo veel te duidelijker zie ik, dat dit gevaar Engeland met schrikwekkende schreden nadert. Wanneer wij dus den invoer van Braziliaanschen suiker toelaten, zoo zijn de Westindiën verloren; wanneer wij denzelven weren, zoo zijn onze fabrieken geruïneerd."

Vraag: Hoe groot is de opbrengst van den suiker van Cuba, Porto-Rico en Brazilië? » Cuba heeft gemiddeld in de twee laatste jaren 3,681,342 centenaars opgeleverd; dat is meer dan alle Westindische koloniën en Mauricius te zamen; en aan koffij 49,840,000 pond. Deszelfs jaarlijksche invoer bedraagt 50 millioen dollars. De tegenwoordige suiker-oogst in Porto-Rico is op een millioen centenaars geschat, maar ik heb stellige berigten, dat dezelve 1,200,000 ctr. bedragen zal. Dit eiland bragt in het jaar 1808 slechts 1420 ctr. suiker op, en voerde tot deszelfs gebruik in. Het is een verwonderlijk land; de tegenwoordige bevolking bedraagt 400,000 zielen, waaronder 189,000 Blanken, nakomelingen van Spanjaarden, gedurende verscheidene generatiën. Deze hebben zich voor en na dusdanig geacclimatiseerd, dat zij volkomen in staat zijn, handenarbeid te verrigten. De planters huren diegenen, die in de nabijheid hunner plantaadje wonen; en een grondbezitter, die 40—50 slaven heeft, kan, met behulp van gehuurden arbeid van Blanken, zesmaal zoo veel opleveren als de Engelsche planter met hetzelfde getal Negers op zijn' grond. Van daar is de uitvoer uit Porto-Rico in eene veel grootere mate toegenomen, dan het getal der slaven op het eiland. In Brazilië bedroeg de uitvoer van suiker in het jaar 1808 400,000 ctr. en die van koffij 24,000,000 ponden. In het jaar 1837 was dezelve tot op 2,400,000 ctr. suiker en 134,000,000 ponden koffij gestegen. Het aantal suikerplantaadjes is 2050."

Vraag: Hebben de Franschen en Amerikanen hooge belastingen gesteld op vreemden suiker, om hunnen eigen suiker te beschermen? » Ja."

Vraag: Zoodat wij dus bij handels-tractaten slechts het Duitsche verdrag te vreezen hebben? » Wel zeker. Het Duitsche verdrag bedreigt ons met een groot gevaar."

Hadde de heer MACQUEEN het Duitsche handels-tractaat met Holland gezien, zoo zoude hij zich veel onrust bespaard en bespourd hebben, dat genoemde tol-overeenkomst geen voornemen had, zich eene voordeelige markt in Brazilië te openen; of ten minste Holland door de vrees voor een verdrag, als dat, hetwelk hij vooruitzag, te dwingen om zijne koloniën voor Duitsche fabrikaten te openen. Duitschland heeft zijne suikermarkt, de eenige groote markt, die door geen inzigt op eigene koloniën beperkt is, zonder een equivalent geopend. Het krijgt zijn' suiker uit Java, met Hollandsche schepen aangevoerd, terwijl het van den handel met Java uitgesloten is, en terwijl het door een handelsverdrag met Brazilië aan zijne fabrikaten een' zekeren afzet en aan zijne schepen eene winstgevende bezigheid verschaffen konde. Tollen (*Differenz-Zölle*) zijn, wel is waar, geen op zich zelve goed stelsel, en het is niet te wenschen, dat slavenproducten de voorkeur hebben op de markt eener beschaafde natie, — maar men leze de geschiedenis der Rijn-scheepvaart sedert 1815, en men vrage zich af, aan wien de fout ligt, als Holland de Duitschers tot stappen dwingt die zij liever niet hadden gedaan? Duitschland heeft geene koloniën, hetgeen in menig opzigt een ongeluk is, maar ook weder het voordeel heeft, dat het aan hetzelve de handen vrijlaat, om zich tegen den invoer van koloniale goederen den uitvoer zijner manufakturen te verzekeren. De keizer van Sina plagt van de Engelschen te zeggen: » ik rijde hen op den thee-teugel." Zoo zoude Duitschland Holland op den suiker-teugel rijden, wanneer het zich gewennen wilde als eene natie te handelen. Hoe lang zal het zich nog wel Rijn-tollen, Wezer-tollen, Sond-tollen laten wegvallen? Hoe lang nog zal het zijne nijverheid, scheepvaart, zijn natuurlijk aandeel aan den wereldhandel door kleine oever-staten laten verbrokkelen, welke aan hetzelve hun politisch bestaan, en hunne handels welvaart te danken hebben? Maar zoo lang het verdragen, als het Hollandsche, afsluit, zoo lang is het duidelijk, dat het nog niet tot het juiste begrip zijner belangen, regten en gewigt gekomen is. —

Eene ontzettende straf.

Fransche dagbladen verhalen de volgende gebeurtenis, die in St. Jean d'Acre zou zijn voorgevallen. Op het einde van het jaar 1839 verscheen een jong schoon man, die zich LUIGI PALESTRINO noemde, en voorgaf uit Venetië geboortig te zijn, te St. Jean d'Acre bij den rijken koopman BEN RAIFFA en verzocht denzelven om eene aanstelling. De oude Syriër nam den Europeaan als commies aan en vatte weldra genegenheid voor hem op, wijl wij werkzaam en zeer ordelievend was. Eens echter verscheen in de kamer des christens een jong meisje van hemelsche schoonheid, FLAMINA, verhaalde hem, dat zij in den harem was geslagen geworden, toonde hem, ter bevestiging, hare zwanen-witte schouderen, op welke de striemen der roede nog zigtbaar waren, en berigtte hem dat BEN RAIFFA al zijne vijftig slavinnen zóó liet tuchtigen, en dat zij zich aan dengenen zouden overgeven, die haar van haren gruwzamen heer zou bevrijden. LUIGI werd door de bekoorlijke slavin als betooverd, en hij beloofde, de schoone te wreken. Den volgenden dag vermoordde hij werkelijk zijnen weldoener. Toen begaf hij zich in den harem, waar de schoonen hem omringden en om strijd zijne liefde zochten te winnen. Eenen tijd lang vergat hij zoo zijne misdaad en de straf, die hem daarvoor wachtte; spoedig echter dacht hij aan zijn lot en de slavinnen des harems dachten met hem na op een middel, waardoor hij zou te redden zijn. Eindelijk zeide FLAMINA, er bestaat eene wet, volgens welke de misdadiger het leven behoudt, zoo een stervende op het doodbed den pacha om genade bidt. De anderen stemden dit toe; FLAMINA toonde daarop reeds een ontworpen verzoek om genade en sliet zich, eer men het kon beletten, uit liefde tot den christen, den dolk in het hart. Intusschen was de moord ruchtbaar geworden, LUIGI werd in hechtenis genomen, en, ten gevolge van dat verzoek om genade, veroordeeld om levenslang in een hol van den berg Carmel door te brengen en het doode ligchaam van zijn offer BEN RAIFFA op zijnen rug te dragen.

Het vonnis werd den 2den juli voltrokken. — Toen St. Jean d'Acre voor eenige weken in de magt der Engelschen en Oostenrijkers viel, vond men den ongelukkigen LUIGI PALESTRINO met het vergane lijk op den rug onder meer andere gevangenen in het hol des Carmels en gaf hem de vrijheid. Hij was in korten tijd mager, bleek en ziek geworden, en nog slechts eene schaduw van datgene, wat hij geweest was. Hij weende om de schoone FLAMINA, die zich gedood had ten einde hem het leven te redden, en keerde met een gebroken hart op een Engelsch schip naar Venetië terug.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een verzoek, gedaan door *G. J. van 't Hull*, mr. smid, wonende alhier in de Oeverstraat, en steekende om zijne smederij te mogen overbrengen naar wijk D, no. 135 tot en met 138, staande en gelegen achter de nieuwe St. Janskerk;

Noodigen hiermede alle degenen uit, die tegen de inwilliging van dit verzoek bezwaren meenen te hebben, dezelve voor den 26sten dezer maand schriftelijk aan H. E. A. in te dienen, zullende op bezwaren, na voorschreven tijd ingekomen, geen regard worden geslagen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter gewoner plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 16den januari 1841.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 20 Jan. 5 El 9 Palm 4 Duim; gew. 11 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 19 JANUARI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$50\frac{1}{4}$	$50\frac{5}{16}$	$50\frac{3}{8}$
Dito Dito . . » 5 »	$97\frac{7}{8}$	98	98
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . . f	$21\frac{5}{16}$		
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$86\frac{7}{8}$	87	87
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	71		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$160\frac{3}{4}$	$161\frac{1}{2}$	$161\frac{5}{8}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »	$99\frac{3}{4}$		
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »	$99\frac{3}{4}$		
Oostindische Leening » 5 »	$94\frac{7}{8}$	$94\frac{15}{16}$	
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B » 3 »	78		
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{3}{8}$	$22\frac{1}{4}$	$22\frac{3}{16}$ à $\frac{1}{4}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »	$12\frac{3}{8}$		
Fransche Uitgestelde »	$6\frac{1}{4}$		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{2}$	$104\frac{5}{8}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{1}{4}$	$104\frac{3}{8}$	
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{1}{4}$	$97\frac{5}{8}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$69\frac{1}{4}$		
Certific. van dito. . . » 6 »	$70\frac{1}{8}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	104		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$75\frac{1}{2}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.